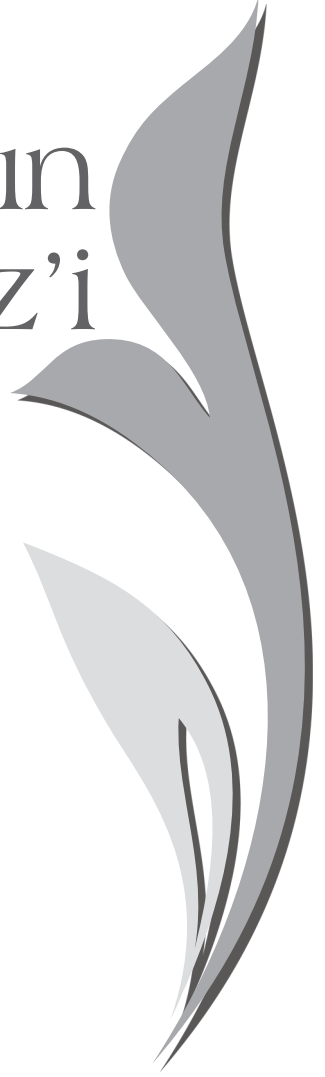


# Sevda'nın Deniz'i



EFİL YAYINEVİ



# Sevda'nın Deniz'i

Sevim Yılmaz



## SEVDA'NIN DENİZ'İ

Genel Yayın Nu.: 143

ISBN: 978-605-4579-11-2

1. Basım, Şubat 2012

**EFLATUN** Basım Dağıtım Yayıncılık Danışmanlık Yatırım ve Tic. Ltd. Şti. ©2012  
Efil©2012

Bu kitabın tüm hakları saklıdır.  
Herhangi bir şekil ya da yöntemle çoğaltılamaz.

Sertifika Nu.: 12131

Sayfa ve Kapak Tasarımı: Türkan Sarı

Baskı ve Cilt: Ayrıntı Basımevi



**E F İ L Y A Y I N E V İ**

**EFLATUN** Basım Dağıtım Yayıncılık Dan. Yat. ve Tic. Ltd. Şti.

Ahmet Rasim Sokak 18/2 Çankaya/Ankara, Türkiye

Tel : (+90) 312 442 52 10

GSM : (+90) 541 232 00 96

Faks : (+90) 312 442 52 12

**[www.efilyayinevi.com](http://www.efilyayinevi.com)**

*Çoğu zaman hüzünlü, çoğu zaman  
ümitsiz bir çaba içinde, sadece özürlü  
çocukları, sınırsız yalnızlıkları ile ayakta  
kalabilme savaşı veren, çevrelerince  
genellikle destek yerine kösteklenen, umut,  
ışık, anlayış arayan sevgili annelere...  
...ve de hep yanımda, kolum kanadım  
olan Cemile'me ithaf ediyorum.*





## Teşekkür

Özürlü çocuğu olan annelere armağan verebilme imkânım doğsaydı, sadece kendi ihtiyaçlarını giderebilmeleri için üzüntüden, sıkıntıdan, endişelerden uzak, günün iki saatini onlara armağan ederdim. Özgür ve gönüllerince kullanabilecekleri bu kısa zaman aralığının onlar için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Ara sıra bana bu armağanı veren canlarım anneme ve babama; doğum günümde daktilo alarak, bana sürekli başaracağımı söyleyerek beni yüreklendiren, her zor günümde yanımda olan, desteğini benden esirgeyemeyen iyi baba, doğru eş, güzel insan, kıymetlim Mustafa Yılmaz'a; çalışmamın ilk bilgisayar kayıtlarını yapan kardeşim Mehmet Seyhan ve Ümmü Kurt hanıma; başta Fethiye Çolak olmak üzere Efil Yayinevi çalışanlarına teşekkür ediyorum.

Kızımın sağlıklı insanların yürüdüğü yoldan yürüyebilmesini, bu olmaz ise, yalpaladığında destek olabilmek için yaşadığı sürece yanında olabilmeyi diliyorum.





## Önsöz

İnsanlığa çok değerli edebi eserler vermiş kıymetli kelimelere saygı duyarak ve hiçbir iddiam olmadan, kendi içimizde ve dışımızda görerek, işiterek, okuyarak, yaşayarak oluşan yılların birikimi ile kitabımı yayına hazırlarken esas amacım, otizmi anlatmak kadar otizmin girdiği evlerdeki hayatlara da dokunmak, hiç fark edilmeden, önemsenmeden çevrelerinin sessiz sedasız gördükleri, oysa çok gürültülü yaşamları olan bu aileleri ve sorunlarını biraz olsun gözler önüne sermek istedim.

Hastanelerde, eğitim kurumlarında kızımı beklerken özürlü çocuğa sahip anneler ile yaptığım sohbetler, illettığımız dostluklardan yola çıkarak, değişik hayatlardaki gerçek yaşanmışlıklar üzerine kızımın davranışlarını ve birebir anne-kız ilişkimizi de ekleyerek yaşam öyküsü tadında bir yazı olmasına özen gösterdim.

Ev kadını da olsalar, iş kadını da olsalar, geçmişte olduğu gibi günümüzde de annelerin sorumlulukları ve yükleri çok fazla. Bir de özürlü çocuğu olmuşa, o kadının hayatı nasıl alt üst oluyor. Bunu en yakınları bile zaman zaman nasıl görmezden geliyor, çok rahat bir hayatları varmış gibi nasıl da bencilce isteklerde bulunabiliyorlar. Teşekkür beklerken nasıl ihanete uğranılabiliyor, davranışlar nasıl hoyratça yanlış anlaşılabilir.

## *Sevda'nın Deniz'i*

Özellikle annelerin süperman olmadığı, bir ruh taşıdığı, istekleri, duyguları ve hayalleri olduğu ve fiziksel güçlerinin sınırlı olduğu gerçeği dışında, ailenin diğer fertlerinin de etkilenebileceklerini haykırmak istedim.

Göze, kulağa ve en çok da yüreklere dokunmak istedim...





# 1. Bölüm

Şubat ayında, soğuk bir kış günü Ankara beyaza boyanmıştı sanki. Birkaç gündür aralıklı olarak yağan kar, gece soğuktan buza dönüşüyordu. Bütün bacalardan duman tütüyor, insanlar paltolarına sıkı sıkı sarınarak yürümeye çalışıyorlardı. Tekerlerinde zincir olan arabalar trafikte ilerliyor, zinciri olmayanlar ise yol kenarlarına park ediyordu. Okullar kar nedeni ile iki gün tatildi. Öğrenciler evlerindeydi, ama çalışan insanlar iş yerlerine gidebilmek için zorlu bir uğraş veriyorlardı.

Sevda birkaç saat sonra Muhsin ile evlenmiş olacaktı. Öğleden sonraki nikâh töreni için kuaföre gelmişti. Cam kenarındaki koltuğa oturmuş pencereden görünen manzaraya bakıp, “Keşke bugün insanların içini ısıtan sıcacık pırl pırl bir hava olsaydı” diye düşündü. Tören için şehir içinden, şehir dışından gelen dostları olacaktı; bu havada çok sıkıntı çekeceklerdi. “Bir yolunu bulurlar nasıl olsa” diyerek düşünmemeye karar verdi. Yıkanmış saçları çok güzel kokuyordu. Kuaför şekil vermeye çalışıyordu. Sevda yine dalıp uzaklara gitti. Hem aynadaki görüntüsüne bakıyor hem o güne nasıl geldiğini düşünüyordu.

Doğum tarihindeki rakamlar büyüdükçe bir isteği yaşıntısı süresince bağımsız olmakken, diğer bir isteği de başka birinin desteği, yakınlığı ve de yeni bir hayata atıl-

mak, yeni umutlar, yalnızlığını anılara dönüştürerek geleceğe eşi ile birlikte yürümekti. Kendine ait bir yuvasının olması ve tek başına kalmamaktı düşüncesi. Yeni bir çevre, yeni dostluklar güzel bir sevgi beraberliği, yepyeni bir yaşamdı evlilik. Sağlıklı ve sevecen bir ilişki ile evlendiği insana bağlanacaktı.

Birçok aile gençliğin verdiği coşku ya da tecrübesizlikle yanlış kararlar almalarından korktuğundan, bazıları da maddi yükümlülüklerinin azalması için ya da ölmeden önce çocuklarının geleceklerinin garanti altına alındığını görüp rahatlamak istediklerinden ve sıralanabilecek başka birçok nedenle kızlarının bir an önce evlenmelerini ister. Bu konuda Sevda ailesinden direk bir baskı görmeden yetiştirilmişti. Yine de ailesinin, çevresinin, kültürün, yakınlarının ve arkadaşlarının yaşamını etkilemedikleri düşünülemezdi.

Sevda, yalnız yaşayan insanların eğlenmeye, gülmeye bile istekli olamayacaklarını sanıyor, sevmenin sevilmenin değer verip değerli olmanın önemli olduğunu düşünüyordu. Yaşantısındaki tekdüzelikten kurtulup yer değiştirmenin, eş ve çocuk sahibi olmanın da gerekliliğini savunan bir yapıdaydı. Her şeye rağmen çok güç de olsa insanca nedenlerle, samimiyetle sevmeyi becerebileceğine, gönlünün zengin olduğuna inandığı Muhsin ile yeni yaşam biçimini kurmak istemiş, evlenme teklifini kabul etmişti.

Geçmiş zaman ne denli güzel olursa olsun geride kalmıştı. Seçtiği yaşam biçiminin zorunlu kıldığı kararları cesaretle alabilecek miydi? Tanıdık, bildik, alışageldiği yaşamdan ayrılıp tamamen ayrı kavramların var olduğu bir ortam için düşünüp altüst olur muydu? Bir de sorunlar, değerler sürekli değişirse yeni koşullarda akılcı istekleri,

davranışları yakalayıp, savaşımsız bir yaşamı gerçekleştirebilir miydi? İsteklerini gerçekleştirmekte, hayatına yön vermekte zorlanabilir miydi? Hangi nedenle olursa olsun, isteklerin yaşanamamasının korkunç, dayanılmaz olduğunu da düşünmüyor değildi.

Sadece bir şeyden emindi. Evliliğin gerektirdiği çocuklara sahip olursa, onları ayakta tutmak, yaşam içinde onlara öğretmenlik yapmak için, şartları çok güç de olsa her ne pahasına olursa olsun çocukları için, kendisi için, eşi için yaşamını sürdürecekti. Umduğu yaşam hayalden öteye geçmese de, her geçen gün engeller, sorunlar çoğalsa da bu dünyanın görülmeye değer güzelliklerini görmek, hissetmek istiyordu.

## 2. Bölüm

Sevda ile Muhsin, evliliklerinin ikinci ayında bebeklerinin olacağını öğrenmişti. Çok mutluydular. Hemen hamile kalması Sevda'yı hiç üzmemişti. Yalnız, "Hem iş hem de bebeğin bakımı zor olur" diye düşünerek doğuma yakın işinden ayrılmıştı. Kendini bekleyen zorlukları göğüslemekte zorlanacağı sanki içine doğmuştu.

Hamileliği sırasında kurduğu hayallerinde, bebeği büyüdükçe ona bol bol kitap okuyacaktı. Bebeği annesinin sesini dinleyerek uyuyacaktı. Çok mutlu ve başarılı bir insan olması için çok uğraşacak ve çok sevecekti. Yaşamda yolunu bulamamış biri değil, bulduğu yolda sevginin eşliği ile yürüyen biri olsun istegindeydi. Çünkü sevgisiz büyüyen insanların sevmeyi bilmediklerini görebiliyordu.

Ailesi, Sevda'yı her şeyin en iyisini vermek isteyerek yetiştirmişti. Olanakları ölçüsünde hiçbir şey esirgememişlerdi. Yine de çevre, gelenekler, maddi imkânsızlıklardan ve kendisinin de fazlaca atak bir kişiliği olmadığından, belki yapmak isteyip de yapamadığı şeyler, gelmek isteyip de gelemediği yerler, birçok arzuları içinde kalmıştı. Ailesinin kendisine verdiği her şeye kendisinin de vermek istediklerini ekleyip dostlukların, sevginin, saygının, başarının ona ömür boyu eşlik edeceği bir insan olarak yetiştirecekti çoğunu. Her şeyin ters gidebileceğini öngöremezdi.

Dünyanın sanki kendileri için döndüğünü sanıp birlikte her engeli aşabileceklerini, türlü güzelliklerin evlilikleri



ile birlikte yaşantılarına yansıtacağını düşünürken, o zamana kadar rastlamadıkları çok büyük bir acının da karşılıklarına çıkacağını, senelerce sürecek bir deneyimi sahipleneceklerini, peşinden koşacakları düşlerinin birer birer yok olacağını bilmiyorlardı.

İzmir'de kasım ayının sonlarına doğru erken gelen bir kış yaşıyordu. Soğuk ve çok şiddetli bir yağmur yağıyordu. Gök gürültüsü korkutuyordu. Böyle havalarda sıcacık bir evde pencereden dışarıyı seyretmek güzeldi. Fakat o soğukta dışarıda çalışmak zorunda olanları, evsiz barsız sokaklarda yaşayanları düşününce Sevda birden ürperdi. Sobalarında yakacak odunları olmayanlar aklına geldiğinde de üzölmeye başladı. Üzerine bir battaniye alıp oturdu. Tüm zor durumda kalanlara dua etti. Bir yandan da geleceğine baktığında her şeyi toz pembe görürken bebeğinin doğumuna bir ay kala inanılmaz derecede mutlu olduğunu hissediyordu. Her şeyden, herkesten kopup yalnızca kendine ait bir maceraya atılmak üzere olduğunu bilmeden çocukluk günlerini geride bırakıp umutlarıyla, kurduğu hayalleri ile geleceğini düşünüyordu.

Yavrusunu kucığına alacağı günü beklerken, yağmur hiç durmadan yağıyordu. Yollar ve trafik berbattı. Fırtınalı bir günde hastaneye gitmek zorunda kalırsam düşüncesi birden endişelendirmişti. Sevda'nın yakınları bu endişesini bildiklerinden sık sık arıyor, gece yarısı bile olsa kendilerine haber verilmesini istiyorlardı.

Yaşamın iyi kötü her döneminde kendine, direngen, farklılaşmayan, dostluklarını esirgemedi sunan yakınlarıyla, ilişkilerin küflenmeye yüz tuttuğı dünyada kazandığı iyi dostlukları kaybetmemek için her zaman kendince yoğun bir çaba harcama gayretinde olmuştu. Uzun süreli ve de hemen sona ermeyen, acılarını ve sevinçlerini payla-